

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203077
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714203077.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľky: N. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. R. XXXX/XX, XXX XX J., občan SR, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, o zaplatenie sumy 320,39 € s prísl., takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľky sa v celosti **z a m i e t a**.

O trovách konania rozhodne súd do 30-tich dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľka podala na tunajšom súde dňa 06. 03. 2014 návrh, v ktorom sa domáhala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť jej sumu 320,39 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 28. 02. 2014 až do zaplatenia a nahradil jej tiež trovy konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že na základe Zmluvy o úvere z 25. 02. 2008 jej odporca poskytol finančné prostriedky vo výške 497,91 €. Zmluva o úvere však neobsahovala obligatórne náležitosti a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 4 ods.2 písm. g/ Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver v zmysle § 4 ods.2 písm. k/ Zákona č. 258/2001 Z. z. V súlade s ustanovením § 4 ods.3 Zákona č. 258/2001 Z. z. sa potom takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného mal odporca nárok podľa zmluvy len na vrátenie poskytnutej istiny vo výške 497,91 € bez úrokov a bez poplatkov. Navrhovateľka bola uvedená do omylu zo strany odporcu tým, že jej predložil absolútne neplatnú zmluvu v časti úrokov a poplatku a preto uhradila na jeho účet sumu podľa zmluvy vo výške 818,30 €, t. j. o 320,39 € viac. V tejto časti potom došlo u odporcu k bezdôvodnému obohateniu. Navrhovateľka vyzvala odporcu na vrátenie dlžnej sumy, na čo odporca nereagoval. Preto si navrhovateľka návrhom na súd uplatnila istinu aj príslušný úrok z omeškania.

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril tak, že žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť. Poukázal na to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 40,46 % je uvedený v bode 3c Formulára o zmluvných podmienkach Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň aj v tabuľke v čl. 1, bod 3 Podmienok k zmluve o poskytnutí expres pôžičky. Rovnako vzniesol vo veci námietku premlčania s poukazom na to, že v súlade s Občianskym zákonníkom sa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote a trojročnej objektívnej premlčacej lehote. Navrhovateľka uhradila poslednú splátku odporcovi vo výške 124,73 € dňa 21. 05. 2011. Návrh na súd o vydanie bezdôvodného obohatenia podala dňa 03. 03. 2014, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty.

Z dôvodu hospodárnosti konania sa súd na vytýčenom pojednávaní v prvom rade zaoberal námietkou premlčania vznesenou odporcom. Navrhovateľka pred súdom uviedla, že o možnosti uplatniť si od odporcu nárok na bezdôvodné obohatenie sa dozvedela od známej, ktorá riešila podobný prípad a doporučila jej, obrátiť sa na občianske združenie HOOS. Bolo to pred Vianocami v decembri roku 2013. Následne cez občianske združenie HOOS sa dostala k advokátskej kancelárii svojho právneho zástupcu - v januári 2014, kde mu predložila zmluvu a bolo jej vysvetlené, že úver preplatila, pretože mala nárok na úver bez úrokov a bez poplatkov. Navrhovateľka pred súdom potvrdila, že uzavrela viacero zmlúv o úvere s nebankovými subjektmi, voči ktorým sa na okresnom súde obdobným spôsobom domáha vydania bezdôvodného obohatenia a všetky tieto prípady rieši cez svojho právneho zástupcu. K okolnostiam uzavretia spotrebiteľského úveru s odporcom uviedla, že v tom čase bývala v Banskej Bystrici, kde bola pobočka Quatra. Keďže potrebovala financie na úhradu spotrebiča, dostavila sa do tejto pobočky, kde uzavrela zmluvu a úver následne splácala. Pokiaľ sa dostala do omeškania s nejakou splátkou, túto následne doplatila. Keďže mala u odporcu viacero úverov a nevedela v akom stave, požiadala o konsolidáciu, na základe čoho jej boli určené doplatky úverov. V tomto úverovom prípade poslednú splátku uhradila dňa 21. 05. 2011 vo výške 124,73 €. Navrhovateľka ďalej poukázala na to, že pri uzavretí zmluvy jednala so zástupcom odporcu, kde uviedla svoju požiadavku o výške úveru. Táto zástupkyňa vypísala zmluvu, avšak nič jej k zmluve neuviedla. Povedala len v akej výške vychádzajú splátky a koľko mesiacov. Je pravdou, že sa v tom čase sama nezaujímalá o úroky a poplatky spojené s úverom, pretože sa jednalo o prvý úver, ktorý si brala od nebankovky, nevyznala sa do toho, mala za to, že je to na rovnakom princípe ako v banke, to znamená, že v splátke je zahrnutý úrok aj istina. To, čo jej uviedla tá pani, nepovažovala za veľkú sumu, vyhovovalo jej to a preto pristúpila na zmluvu. Rovnako jej táto zástupkyňa uviedla, aby si prečítala zmluvné podmienky. Pred podpisom si zmluvu prezrela, podpísala ju, ale obchodné podmienky nie. Tieto boli síce súčasťou zmluvy, ktoré jej boli aj so zmluvou odovzdané, avšak boli uvedené malými písmenkami, bolo tam viac ľudí a nebol časový priestor sa s nimi bližšie oboznámiť. Zástupkyňa odporcu sa len spýtala, či chce úver alebo nie a tak zmluvu podpísala. Splátkový kalendár, ktorý predložila súdu si vyžiadala až neskôr v roku 2013, keď zisťovala, či má všetko poplatené.

Za účelom overenia tvrdení navrhovateľky o začatí plynutia subjektívnej premlčacej lehoty súd predvolal ako svedkyňu M. U., osobu označenú navrhovateľkou, ktorá jej mala uviesť okolnosti, na základe ktorých sa navrhovateľka rozhodla pre uplatnenie svojho nároku pred súdom. Svedkyňa M. U. pred súdom potvrdila, že sa spoznala s navrhovateľkou pred 3-4 rokmi, keď spolu robili zdravotné sestry v zahraničí. Sú spolu len v občasnom kontakte, kedy si zavolajú. Navrhovateľka jej telefonovala, že má viac úverov, či jej vie s tým pomôcť. Preto cez internet našla spoločnosť HOOS, na ktorú spoločnosť dala navrhovateľke kontakt. Mohlo to byť v novembri 2013, nejako pred Vianocami.

Ďalej súd z registrov Okresného súdu Zvolen zistil, že na návrh navrhovateľky sa pred tunajším súdom viedli viaceré obdobné spory.

-sp. zn. 13C 127/2013, kedy navrhovateľka podala návrh proti odporcovi Pohotovosť a to dňa 31. 07. 2013, žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 264,00 €. Rozsudkom zo dňa 15. 12. 2014 bol jej návrh zamietnutý z dôvodu premlčania, rozhodnutie nie je právoplatné.

-sp. zn. 10C 29/2014, navrhovateľka podala návrh proti spoločnosti Consumer Finance Holding o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 533,38 € s príslušenstvom, návrhom zo dňa 06. 03. 2014. Rozsudkom z 25. 06. 2014 bol jej návrh zamietnutý ako nedôvodný. Vec sa od 14. 10. 2014 z dôvodu odvolania navrhovateľky nachádza na Krajskom súde Banská Bystrica, vec nie je právoplatne skončená.

-sp. zn. 11C 30/2014, navrhovateľka podala žalobu proti spoločnosti Consumer Finance Holding o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 617,12 €, návrhom zo 06. 03. 2014. Rozsudkom zo dňa 06. 06. 2014 bol jej návrh zamietnutý z dôvodu premlčania. Vec je na odvolanie navrhovateľky od 18. 09. 2014 na Krajskom súde v Banskej Bystrici, nie je právoplatne skončená.

-sp. zn. 11C 43/2014, navrhovateľka podala návrh proti spoločnosti Home Credit Slovakia o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.553,54 €, návrhom zo dňa 06. 03. 2014. Rozsudkom zo dňa 25. 07. 2014 bol jej návrh zamietnutý z dôvodu premlčania, vec na odvolanie navrhovateľky je od 10. 11. 2014 na Krajskom súde Banská Bystrica, doposiaľ nie je právoplatne skončený.

-sp. zn. 14C 30/2014, navrhovateľka podala žalobu proti spoločnosti Consumer Finance Holding o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 359,35 €, návrhom zo dňa 03. 03. 2014. V tomto konaní podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 04. 09. 2014 (viď čl. 119), navrhovateľka vypovedala, že v máji 2013 cez internet začala pozeráť nebankovky, kde našla združenie na ochranu spotrebiteľov HOOS, kde následne zavolať a doniesla papiere, kde jej bolo uvedené, že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Cestou združenia HOOS sa obrátila na svojho právneho zástupcu. Rozsudkom zo dňa 04. 09. 2014 bol jej návrh zamietnutý, navrhovateľka sa voči rozsudku odvolala, vec toho času nie je právoplatne skončená.

-sp. zn. 17C 120/2014, navrhovateľka podala žalobu proti spoločnosti Telervis o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 189,00 €. V tomto konaní na pojednávaní dňa 05. 02. 2015 (čl. 130) uviedla, že sa v máji 2013 dočítala na internete ohľadom nebankoviek, obrátila sa na združenie HOOS, kedy jej bolo oznámené, že úver preplatila. Rozsudkom zo dňa 05. 02. 2015 bol návrh navrhovateľky zamietnutý z dôvodu premlčania.

Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods.2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456, veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods.2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že navrhovateľka sa svojou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od odporcu z úverového vzťahu. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v lehotách podľa § 107 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka, pričom Občiansky zákonník rozlišuje medzi tzv. subjektívnou premlčacou lehotou, ktorá uplynie 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, ako aj o tom, kto sa na jeho úkor obohatil a tzv. „objektívnou lehotou“, ktorá uplynie 3 roky odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Súd sa v tomto prípade stotožnil s vyjadrením právneho zástupcu navrhovateľky, že podľa ustálenej súdnej praxe je posudzovanie začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty odo dňa, keď sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, ako aj o tom, kto na jeho úkor získal bezdôvodné obohatenie. Nestačí iba predpokladaná vedomosť oprávneného. V tomto prípade je však dôkazná povinnosť na strane navrhovateľky, pokiaľ odporca vzniesol námietku premlčania, aby preukázala začiatok plynutia 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehoty tak, aby súd mohol preskúmať, či žaloba doručená tunajšiemu súdu dňa 06. 03. 2014 bola podaná včas. Navrhovateľka pred súdom uvádzala, že sa skutočne dozvedela o okolnosti, že sa odporca na jej úkor bezdôvodne obohatil až v januári 2014, keď oslovila svojho právneho zástupcu a predložila mu zmluvu, čomu predchádzalo odporúčenie jej známej v decembri 2013. Za tým účelom súd vypočul svedkyňu, od ktorej sa tieto okolnosti navrhovateľka mala dozvedieť, ktorá svedkyňa potvrdila, že sa rozprávala s navrhovateľkou o tom, že má problémy s úvermi, a že jej doporučila občianske združenie HOOS. Vo svojej výpovedi pripustila, že tak mohlo byť pred Vianocami roku 2013. Ďalším dokazovaním však mal súd preukázať, že navrhovateľka sa obdobných nárokov domáhala aj v iných konaniach vedených pred tunajším súdom, pričom prvý takýto návrh podala už dňa 31. 07. 2013 (konanie sp. zn. 13C 127/2013), to znamená, že už v uvedenom čase musela mať vedomosť o okolnostiach vzniku bezdôvodného obohatenia zo zmlúv o úvere uzavretých s nebankovými subjektmi. Okrem toho v konaniach pred tunajším súdom sp. zn. 14C 30/2014 a sp. zn. 17C 120/2014 uvádzala, že sa o okolnostiach bezdôvodného obohatenia dozvedela už v máji 2013 a to

tak, že si informácie sama vyhľadala na internete. Všetky tieto skutočnosti sú potom v rozpore s tvrdením navrhovateľky pred súdom v tomto konkrétnom konaní. Súd týmto tvrdenia navrhovateľky o začatí plynutia subjektívnej premlčacej lehoty považoval za nepreukázané. Navrhovateľka v konaní neuviedla žiadne iné skutočnosti ani dôkazy, z ktorých by vyplynul začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby. Súd potom mohol vychádzať len z predpokladu, že pokiaľ navrhovateľka uhradila poslednú splátku žalovanej Zmluvy o úvere dňa 21. 05. 2011, od tohto dátumu najskôr mohla plynúť aj subjektívna premlčacia lehota, ktorá uplynula dňom 21. 05. 2013. Keďže žaloba v tejto veci bola podaná na súd dňa 06. 03. 2014, bola podaná zjavne po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty a preto námietka premlčania vznesená odporcom bola dôvodná. Súd zdôrazňuje, že navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno o začatí plynutia subjektívnej premlčacej lehoty neskôr, nepreukázala zachovanie subjektívnej premlčacej lehoty a preto súd jej návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách tohto konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím do 30-tich dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, v súlade s ustanovením § 151 ods.3 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).